

De derde klok, de nieuwste dus, is gegoten in 1954 te Aarle - Rixtel in Noord-Brabant (gietsnummer 2102). De tekst op de mantel luidt:

"H. Stephanus, bid God om genade, voor allen die wonen in Wijnandsrade"
Daaronder staat: Fudit me petit et Fritsen Aarle-Rixtel 1954.

Op 28 februari 1943 vernielde een tijdbom de toren en een groot gedeelte van de kerk. Terwijl de tijdbom in de toren op haar ontploffing wachtte, is door een van de inwoners van Wijnandsrade, Petrus Mathijs Akkermans, beter bekend als Mathieu, een heldendaad van de eerste orde gesteld. Zonder zich te bekommeren om het levensgevaar begaf hij zich geheel alleen in de toren en redde de twee nog onbeschadigde klokken, door ze naar beneden te halen. Daarna werden ze in de vijver van Wijnandsrade gedompeld om ze te verstoppert voor de Duitse bezetters, die elders de kerkklokken ophaalden om er kanonnen van te maken. Na de oorlog zijn de klokken door de Amerikanen uit de vijver opgevist en in 1949 zijn ze in ere op hun hoge zitplaats hersteld in de nieuwe kerktoren. Maar zoals dat in het leven helaas zoveel gebeurt, anderen eisten de eer van de moedige daad voor zich op en de stemmen van de getuigen verstomden. Gelukkig heeft de waarheid ook in deze kwestie overwonnen: in 1963 ontving Mathieu Akkermans, wiens moedige daad nooit vergeten mag worden, van het kerkbestuur een speciale oorkonde als blijk van dank van de gehele gemeenschap. Deze oorkonde wordt door de familie als een bijzonder kleinood gekoesterd. Zonder deze reddingsactie waren de twee klokken van Jacob van Venrade en F.A. Gaulard verloren gegaan. In een volgend bulletin zullen we hier naar uitgebreid op terugkomen. Het bidplastje van P.M. Akkermans drukken we hierbij af, hoewel hierop de onjuiste informatie staat, dat de kerkklok de naam Petrus zou hebben.

Ter dankbare herinnering aan
Petrus Mathijs Akkermans
echtgenoot van
Maria Antonietta Steins

Hij werd geboren te Houthorn 23 september 1912 en overleed plotseling te Wijnandsrade 30 oktober 1976, voorzien van de genademiddelen der kerk. In afwachting van de verrijzenis der doden legden wij hem ter ruste op het kerkhof te Wijnandsrade, donderdag 4 november d.o.v.

Hij was een zorgzame vader, die niet in eenzaamheid verviel, maar veel tijd besteedde aan zijn gezin, dat bij hem een belangrijk deel van zijn leven vulde. Zijn kleinkinderen waren zijn bijzondere lievelingen. De rust en de stilte van de natuur, niet het rumoer van de stad, trokken hem sterk aan. Maar niet als louter isolement, want dagelijks was hij op weg naar mensen in nood, die zijn hartelijke belangstelling mochten ondervinden. Zo was hij christen in de praktijk van het leven, zonder veel omhaal van woorden en zonder timmeren langs de weg. Zijn bijzondere moed en dapperheid moeten ook vermeld worden, waar hij in 1943, in de oorlog, met minschting van een dubbel levensgevaar - een tikkende tijdbom en de gevaren van de bezetter - geheel alleen de klok PETRUS uit de klokkenstoef haalde en in de gracht bij het kae-

tel liet verdwijnen: de klok met zijn eerste voornaam, die wij allen, dank zij hem, nu nog dagelijks kunnen horen luiden, en die nu zijn laatste gang begeleidt. Op goede gronden naar wij vast mogen aannemen, naar een dierend en eeuwig geluk bij ons aller Vader in de hemel. Op Allerheiligendag is hij overleden, moge hij nu die onszienbare rij aanvullen van degenen, die, zoals geschreven staat, "getekend zijn met het teken van God."

Wij danken U hartelijk voor de blijken van deelneming, betoond bij het overlijden en de begrafenis van hem die ons zo dierbaar was.

Mevrouw M. A. Akkermans-Steins
kinderen en kleinkinderen

De plechtige zeeuwakedienst zal gehouden worden op zaterdag 11 december 1976 om 18.30 uur in de parochiekerk van de H. Stephanus te Wijnandsrade.

Tenslotte vermelden we een zeer oud klokje, dat thans hangt in het opengewerkte torentje van de kasteelingang. Het is een oud klokje, waarop de eenvoudige tekst "Pax vobis" staat vermeld, vergezeld van het jaartal 1350. Het is opmerkelijk, dat de ouderdom hiervan door ons aan het licht gebracht moet worden. Het torenmurewerk is echter van later datum, nl. 1783. Het bestaat uit een aandrijf- en opwindmechanisme, een overbrengmechanisme, een wijzerplaat met één wijzer en het dient te zijn aangesloten op vermeld klokje. Een restauratie van dit uurwerk is momenteel in voorbereiding. Enkele gegevens: hoogte 58cm, diepte 40,2 cm. en breedte 62,2 cm. Het grandewerk bestaat uit:
- een wals met walsrad en nek voor uitlichting van het slagwerk;
- een tussenrad (kroonrad);
- een ankerrad;
- een anker, met aan ankeras een drijver (of gaffel);
- een slinger van 132 cm.